

Ingers tankar

Minnet av en kokosboll

är jag var barn fanns ännu inte tv. Det vi barn hade som kunde stimulera vår fantasi var att läsa böcker, lyssna på radion och ibland få besöka någon biograf och titta på en matinéfilm.

Jag älskade att läsa. Flera av böckerna jag fick som barn finns ännu kvar i min ägo. Läsning var ett gemensamt intresse för mig och min mamma. Hon och jag gick regelbundet till biblioteket som var inrymt i Gideonsbergsskolans lokaler.

Ja, jag minns att vi också lånade böcker i biblioteket i Sundinska huset mitt i Västerås.

Det fanns en serie böcker för barn som kallades Barnbiblioteket Saga och jag tror jag läst de flesta böckerna i den serien. Till jul fick jag alltid årets utgåva av **Bland tomtar och troll**.

De första jag fick i den serien hade illustrationer av John Bauer. Och hans bildvärld präglade tidigt hur jag upplevde skogen. Jag minns än prinsessan Tuvstarr på knä vid skogstjärnen och den stora älg tjuren Skutt som vakade över henne.

Ända sedan jag föddes hade jag problem med mina andningsorgan och var ofta sjuk. På mornarna kunde jag vakna av mammas hurtiga rop **Nu åker vi till Nordpolen** och så lindade hon in min febervarma kropp i täcket.

När hon vädrat och bäddat om och jag åter krupit ner i den nu lite svala sängen kunde hon sätta sig vid sängkanten och läsa högt för mig. Särskilt minns jag boken Det susar i säven. Jag levde mej in så totalt när mamma läste om Mullvaden, Vattenråttan, Grävlingen och de elaka vesslorna.

Böckerna om Pippi Långstrump fanns inte med bland mina böcker men väl Astrid Lindgrens saga om Kajsa Kavat liksom hennes böcker om Mästerdetektiven Kalle Blomkvist. Och jag läste alla böcker om Kulla-Gulla.

Apropå min mamma så var hon väldigt snäll och omtänksam och visste vad som betydde något för barn. När hon varit och handlat hade hon ofta med sig en liten papperspåse hem åt mej.

Utån på påsen fanns en bild av ett sirligt rokokopar. När jag öppnade påsen kunde jag hitta en mumsig kokosboll. Så god att sätta tänderna

Ingers tankar

i med den fluffiga söta äggvitesmeten. Ibland fick jag ett ark med en pappersdocka med olika kläder. Den hjälptes vi åt att klippa ut och sedan kunde jag byta kläder på pappersfiguren en lång stund.

På en pall bredvid bäddsoffan lätt åtkomlig för sjuklingen stod ett glas med varm saft, honungsvatten eller blåbärssoppa. När jag blev lite piggare kom mamma in med skärbrädan som jag kunde luta mot knäna och ha som ritbord när jag försökte rita likadana prinsessor som John Bauer.

Min bror och jag fick köpa godis en gång i veckan, på lördagarna, för en krona. Det räckte till flera olika godisar noggrant utvalda i den lilla mjölkbutiken som fanns i kvarteret intill.

Dubbel MjolkChoko, Dixiekola, chokladkola Rival, mintkola med den lilla kinesfiguren på, den långsmala Sportkolan, kolaklubban doppad i choklad och strössel eller en knallröd kräfta av hårt sockerskum.

Glass åt vi bara på sommaren i form av smala runda glasspinnar med smak vanilj, jordgubb eller päron. Mamma valde alltid en chokladdoppad glass.

Lite senare kom glassen i form av en kantig **puck-stång** eller i en strut eller liten papprumma. Att få presenter när man fyllde år förekom inte i alla familjer. Det var till jul man kunde få saker. Då var bokpaketen välkomna, åtminstone av mig.

Undrar vad som stannat i minnet hos nutidens barn när de närmar sig åttioårsåldern? De som har konstant tillgång till godis, glass, läsk och chips veckan runt.

De som har myriader av små plastleksaker, mjukisdjur, dockor, samlarsaker, byggsatser Lego, sportartiklar och avancerade tekniska saker som hela tiden fylls på.

Nästan så att jag tycker synd om dem.

